

Брюховецька О.А., Сергієнко Н.В. Спадщина В.О. Сухомлинського в аспекті становлення особистості / О.А. Брюховецька, Н.В. Сергієнко // матеріали регіональної науково-практичної конференції «Педагогічні вектори: В.О. Сухомлинський та сучасність», Лисичанськ: ФОП Чернов О.Г. – 2018. – С. 37–39.

Брюховецька О.А., Сергієнко Н.В.

СПАДЩИНА В.О. СУХОМЛИНСЬКОГО В АСПЕКТІ СТАНОВЛЕННЯ ОСОБИСТОСТІ

У статті розкрито сутність сімейного виховання, описано роль сім'ї у становленні дитини як всебічно розвинутої особистості.

Ключові слова: дитина, моральні норми, сім'я, батьки, педагогіка.

«Дитина – дзеркало родини; як у краплі води відбивається сонце, так у дітях відбивається моральна чистота матері і батька».

Василь Сухомлинський

Виховувати дитину – велике мистецтво, так як сам процес виховання – це безперервна робота серця, розуму і волі батьків. Саме батьки є головною ланкою у особистісному розвитку своєї дитини, бо вони найчастіше спілкуються з ними. Батькам щоденно доводиться шукати шляхи підходу до дітей, думати над вирішенням багатьох конкретних ситуацій. У повсякденному спілкуванні з батьками дитина вчиться пізнавати світ, брати приклад із них, набуває життєвого досвіду, засвоює правила поведінки. В сім'ї дитина набуває першого досвіду, розвиває перші почуття громадянськості. Якщо батькам притаманний широкий кругозір, практичне ставлення до всього, що відбувається в нашій країні, то і дитина, поділяючи з ними настрій, приєднуючись до їхніх справ і турбот, засвоює відповідні моральні норми та правила. Сімейна педагогіка завжди хвилювала

В.О.Сухомлинського, який не відділяв шкільне виховання від сімейного і вважав, що «немає складнішої мудрості, ніж батьківська і материнська мудрість вихователів людини». Звертаючись до молодих батьків, В.О.Сухомлинський писав: «Я переконаний твердо в тому, що сім'я – це та казкова піна морська, з якої народжується краса, і якщо немає таємничих сил, що народжують цю людську красу, функція школи завжди зводиться до перевиховання» [3]. Василь Олександрович Сухомлинський, 1968 р. «Усі шкільні проблеми стоять і перед сім'єю, усі труднощі, які виникають у складному процесі шкільного виховання, сягають своїм корінням у сім'ю».

Видатний педагог вважав, що Батьківщина починається з сім'ї, а найважливіші якості особистості зароджуються в сімейному вихованні, що діти – продовження не тільки нашого роду, а й соціального ладу, досягнень і благородних намірів. Майбутнє народу і суспільства залежатиме від того, які духовні цінності засвоїть молодь. У працях В.О. Сухомлинського держава і Батьківщина – не одне й те саме. Державі він віддавав належне і, як правило, користувався загальноприйнятною на той час термінологією (комуністичне виховання, радянський патріотизм тощо); Батьківщина ж у нього асоціювалася насамперед із матір'ю. «Батьківщина – це ласкава і вимоглива мати», «Матері боляче, якщо її син став поганою людиною – ледачою, слабкодухою, боязкою, лицемірною, нечесною, пожадливою» [2].

Правильне сімейне виховання – це той благодатний ґрунт, на який педагог буде сіяти добре, розумне, вічне. Тож, «підтримуйте дитяче прагнення бути хорошим, бережіть його як найтонший порух людської душі, не зловживайте своєю владою, не перетворюйте мудрість батьківської влади на деспотичне самодурство», - писав Василь Сухомлинський.

Педагогічна спадщина українського педагога допоможе вчителям і батькам виховати гуманну людину, знайти такий спільний духовний інтерес, таку діяльність, щоб дитина відчула у вихователів людину і потяглася до людського.

Список використаної літератури

1. Ковальчук В.І. Спогади про В. Сухомлинського / В.І. Ковальчук – К.: Рад. школа. 1990.

2. Сухомлинський В.О. Батьківська педагогіка / В.О. Сухомлинський – Рад. школа, К., 1978.

3. Сухомлинський В. О. Елементи творчості в діяльності молодших школярів / В. О. Сухомлинський Вибрані твори: в 5 т. – Т. 1. // К.: Рад. школа, 1977. – С. 273–278.